

Svar (6/7 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Lov om social service, som træder i kraft den 1. juli 1998, fastsætter i § 7, at kommunen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser i dagtilbud til børn med henblik på at give pædagogiske, sociale og pasningsmæssige tilbud. Hermed er der sket en præcisering af, at ophold i dagtilbud ikke kun har pasningsmæssige formål, men også sociale og pædagogiske formål.

I Socialministeriets vejledning af 6. marts 1998 om dagtilbud m.v. til børn er det anført, at kommunens forpligtelse retter sig mod alle børn med ophold i kommunen. Hermed videreføres bilstandslovens bestemmelse om forpligtelsens omfang.

Det er således et grundlæggende princip, at alle børn, der har ophold i en kommune, skal have lige mulighed for at blive optaget i de offentlige dagtilbud. Hvis efterspørgslen efter pladser i dagtilbud overstiger udbudet, skal der være lige adgang for alle børn til at blive optaget på en venteliste.

Med serviceloven er bestemmelserne om optagelse i dagtilbud blevet ændret, således at anvisning af pladser sker efter et anciennitetsprincip (§ 12, stk. 2) og ikke længere på baggrund af en individuel vurdering af det enkelte barns/den enkelte families behov for en plads. Hovedreglen om anvisning efter et anciennitetsprincip modificeres dog med 2 undtagelsesbestemmelser (§ 12, stk. 3 og 4), som ikke skal uddybes her. Det væsentlige i forbindelse med det stillede spørgsmål er, at der ikke kan fastsættes retningslinier, der udelukker bestemte grupper af børn fra et dagtilbud.

Til sidst kan jeg tilføje, at regeringen og Kommunernes Landsforening den 15. juni 1998 indgik aftale om kommunernes økonomi og service 1999-2002. Der er heri bl.a. udtrykt enighed om at henstille til kommunerne især at prioritere indsatsen for de 1 - 5 årige, under hensyn til at denne gruppe udgør den største del af den eksisterende venteliste. Men dette betyder ikke, at kommunerne kan fastsætte regler, der generelt udelukker grupper af børn og i dette tilfælde gruppen af børn under 1 år fra at få et dagtilbud.

Som led i kommuneaftalen nedsættes der imidlertid et fælles udvalg, der skal undersøge

mulighederne for mere fleksibilitet i dagtilbudene og betalingssystemer, hvor benyttelsesgrad og betaling i større grad knyttes sammen. Det er min opfattelse, at kommunerne i forbindelse med budgetlægning og planlægning for dagtilbudsområdet netop bør tænke i disse baner og se på, om sammensætningen af dagtilbudene i kommunen matcher den faktiske efterspørgsel efter dagtilbud.

Spm. nr. S 672

Til indenrigsministeren (22/6 98) af:

Kristen Touborg (SF):

»Hvad kan og vil ministeren gøre for at sikre, at de små sygehuse - bl.a. i Ringkøbing Amt - ikke skal have inddraget deres vagtberedskab og dermed muligheden for at fungere som selvstændige sygehusenheder?«

Begrundelse

Amtsrådsforeningen har indgået en aftale med regeringen, som efter spørgerens opfattelse er en alvorlig trussel for mulighederne for at bevare de små sygehuse i Ringkøbing Amt.

Det fremgår af aftalen, at parterne er enige om, at der inden udgangen af 1998 i samarbejde med amterne fastlægges mål for patientunderlaget inden for de forskellige specialer med udgangspunkt i Sundhedsstyrelsens oplæg og under hensyntagen til geografiske forskelle. Det fremgår endvidere af aftalen, at en reduktion i antallet af døgndækkende vagtberedskaber kan frigøre de ressourcer, og at aftalen skal sikre en »rimelig aktivitet uden for dagtiden«. At inddrage vagtberedskabet på de små sygehuse vil simpelthen være en så radikal amputation af de små sygehuse, at deres overlevelse som selvstændige sygehusenheder vil have ringe udsigter.

Efter spørgerens opfattelse vil det være et helt forfæjlet indgreb at foretage, ikke mindst når man tænker på, at de små sygehuse giver størst effektivitet og større brugertilfredshed i forhold til de store sygehusenheder.